

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
5.K.30.137/2016/5.

ÉRKEZETT		2016 AUG 08.	
Ikt.szám:			
PF:	Ül:	CC:	

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Básty Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Básty Cecília ügyvéd (1126 Budapest, Kiss János altábornagy u. 38. II/10.) által képviselt **SCnetwork Magyarország Kft.** (1191 Budapest, Üllői út 206. B. ép. 1. lph. IV/440.) felperesnek a Dr. Dudás Gábor Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Dudás Gábor János ügyvéd (1011 Budapest, Iskola u. 38-42. A. ép. I/6.) által képviselt **Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság** (1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fsr. 22/C.) alperes ellen **adatvédelmi ügyben hozott NAIH/2015/1228/25/H. számú közigazgatási határozat felülvizsgálata** iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperesi gazdasági társaság nemzetközi szinten is működő, multi-level marketing (MLM) típusú törzsvásárlói rendszerében történő tagi részvétel feltétele a www.scnetwork.com/hu alatti internetes honlap regisztrációs felületén megjelölt adatok kitöltése.

Az alperesi hatósághoz 2013. január 21-én érkezett bejelentés szerint a regisztráció során kitöltendő mezők között indokolatlanul túlzott mértékű adatkör szerepelt. Az alperes a bejelentés nyomán vizsgálati eljárást folytatott, melynek eredményeként 2013. április 4-én NAIH-174-4/2013/V. szám alatt állásfoglalást adott ki. A felperes az állásfoglalásban írtakat – a 2013. szeptember 16-án, majd a 2014. május 28-án kelt alperesi felszólítások ellenére is – csupán részben hajtotta végre, illetve a teljesítés elmaradásáról tájékoztatást nem adott. Mindössze a születési dátum vonatkozásában módosított, azt a regisztrációs adatlapon kötelező helyett szabadon megadhatóvá tette.

Mindezekre tekintettel az alperes 2015. március 9-én – az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 60. § (1) bekezdése alapján – hivatalból adatvédelmi hatósági eljárást indított. A hatósági eljárás a felperesnek a weboldalán regisztrált érintettek személyes adataival összefüggő, 2013 januárjától az ügyet lezáró döntésig terjedő időszakban tanúsított adatkezelési gyakorlatának ellenőrzésére irányult.

Az alperes a hatósági eljárását lezáró, 2015. november 25-én kelt, felülvizsgálni kért határozatában a felperes által folytatott jogellenes adatkezelést megtiltotta, elrendelve adatkezelési gyakorlatának átalakítását. Kötelezte a felperest, hogy nyújtson előzetes

tájékoztatást a www.scnetwork.com/hu alatti internetes honlapján regisztráló érintetteknek, továbbá az adatkezelési szabályzatát a szükséges mértékben módosítsa a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek és a határozatban foglaltaknak megfelelően. Kötelezte, hogy tájékoztassa a már regisztrált felhasználókat arról, hogy hogyan módosult az adatkezelés, valamint kérje az összes regisztrált hozzájárulását, illetve hozzájárulásának megerősítését. Emellett a felperest – az általa végzett jogellenes adatkezelés miatt – 2.000.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére is kötelezte. Elrendelte határozatának azonosító adatokkal való nyilvánosságra hozatalát a hatóság honlapján. Felhívta a felperest, hogy a határozat végrehajtásáról és ennek módjáról, annak kézhezvételétől számított 30 napon belül értesítse a hatóságot.

Határozatának indokolásában – egyebek mellett – megállapította, hogy a felperes adatkezelőnek minősült, mert a honlapján történő regisztráció során személyes adatokat gyűjtött, azokat tárolta és felhasználta.

Rögzítette, hogy a felperesi adatkezelés jogalapja az érintettek hozzájárulása volt, mindazonáltal a felperes a vizsgált időszak 2013. január 1-jétől 2015 júniusáig tartó szakaszában semmilyen formában nem követelte meg az „Adatvédelmi nyilatkozat” című dokumentum elfogadását. Az Infotv. 3. § 7. pontjára és az Adatvédelmi Munkacsoport a hozzájárulás fogalom-meghatározásáról szóló 15/2011. számú véleményében foglaltakra utalással kiemelte e körben, hogy az adatkezelőknek olyan megoldást kell alkalmazniuk, amelynek nyomán az érintettek az adatkezeléshez egyértelmű hozzájárulást adhatnak.

Továbbmenően rögzítette, hogy a felperes a 2013. január 1-jétől 2015 júniusáig terjedő időszakban nem tett eleget az adataianyokkal szemben fennálló tájékoztatási kötelezettségének, súlyosan megsértve ezzel az Infotv. 20. § (1)-(2) bekezdéseit. A felperes nem adott egyértelmű és részletes tájékoztatást a honlapján regisztráló érintetteknek az adataik kezelésével kapcsolatos minden tényről, melynek következtében az érintettek nem voltak abban a helyzetben, hogy tájékozott döntést tudjanak hozni személyes adataik kezelése kapcsán. Utalt az Alkotmánybíróság 15/1991. (IV. 13.) határozatában és az Adatvédelmi Munkacsoport célhoz kötöttségről szóló 3/2013. számú véleményében foglaltakra. Kiemelte, hogy a honlap főoldalának alján fellelhető „Adatvédelmi nyilatkozat” elnevezésű dokumentum nem adott semmilyen információt az adatkezelés céljáról, a személyes adatok rögzítésével összefüggésben csupán annyit tartalmazott, hogy „[...] weboldalunkon [azonban] fellelhetőek olyan szolgáltatások is, melyek igénybevételéhez szükség van az ön regisztrációjára és azonosítására”. Az „Adatvédelmi nyilatkozat” megfogalmazása és a felperes által kialakított gyakorlat nem biztosított előre láthatóságot az érintettek számára. A felperes elmulasztotta egyértelműen és kifejezetten megjelölni az adatfeldolgozó személyét, és nem volt pontos az adatkezelő megnevezése sem, mivel a felperes honlapján elhelyezett „Általános Szerződési Feltételek” című dokumentumban az alábbi bevezető szöveg szerepelt: „a jelen Általános Szerződési Feltételek – továbbiakban ÁSZF – az SCnetwork Magyarország Kft. [...] (a továbbiakban: SCnet) és az SCnet-cégcsoport által közösen üzemeltetett Nemzetközi Törzsvásárlói Közösség (a továbbiakban: SCnet-rendszer) működését szabályozzák. [...] Az SCnet és az SCnet-cégcsoport – a rendszer üzemeltetői”. Az adatkezelő személye kapcsán minimálisan az adatkezelő nevét és elérhetőségét (mind postai-, mind pedig elektronikus címet) kellett volna megjelölni, a felperes azonban ezen adatokat nem tüntette fel. A felperes nem tájékoztatta az érintetteket az adatkezelés időtartamáról, a személyes adataik kezelésének szabályait tartalmazó hatályos jogszabályról sem, és hallgatott az adatfeldolgozó igénybevételéről, továbbá az érintetti jogokról és jogérvényesítési

lehetőségekről.

Mindemellett rögzítette azt is, hogy bár a felperes a 2015. július 10-én érkezett levelében úgy nyilatkozott, hogy az „Adatvédelmi nyilatkozat” menüpont alatt új – 2015. június 15-i keltezésű – „Adatvédelmi tájékoztatót” helyezett el a honlapján, ezt az új szabályzatot, valamint a felperes módosított adatkezelési gyakorlatát részleteiben nem vizsgálta. Regisztrációs hozzáférés – az ajánló ID-ja vagy mobiltelefonszáma – hiányában ugyanis nem tudott meggyőződni a regisztráció teljes folyamatáról. Mindazonáltal, az még regisztrációs hozzáférés hiányában is megállapítható volt, hogy az új „Adatvédelmi tájékoztató” a regisztrációs felületen közvetlenül továbbra sem érhető el, emellett a regisztrációs felületen nem helyeztek el az „Adatvédelmi tájékoztató” elfogadására és az önkéntes adatszolgáltatáshoz történő hozzájárulásra vonatkozó felhasználói beleegyezés aktív, tevőlegesen megadására hivatott külön lehetőséget. A regisztrációs űrlapon a személyes adatok megadását megelőzően, illetve annak kitöltése során a felperes semmilyen formában nem nyújtott tájékoztatást a személyes adatok kezeléséről. Mindemellett észlelte, hogy az „Adatvédelmi tájékoztató” című dokumentumban foglalt egyes információk nem felelnek meg a regisztrációs felületen írtaknak; az abban foglaltakban önellentmondó, illetve téves tájékoztatásokat is tapasztalt.

A bíróság kiszabása körében felhívta az Infotv. 61. § (1) bekezdés f) pontját, (3)-(4) bekezdéseit. Figyelembe vette a jogsértéssel érintettek körének nagyságát, melyet 28.000 magyar nyelven regisztrált természetes személyben határozott meg, értékelte, hogy a megállapított jogsértések folyamatos jellegűek és a tájékoztatási kötelezettség nemteljesítése súlyos jogsértés, továbbá tekintettel volt a felperes gazdasági helyzetére. Enyhítő körülményként nevesítette, hogy a felperes az eljárás során az új „Adatvédelmi tájékoztató” honlapján történő elhelyezése révén tett lépéseket a jogszerű adatkezelés érdekében.

A felperes a keresetlevelében – és képviselője a tárgyaláson – az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

Kifejtette, hogy az adatvédelmi hatósági eljárás előzménye az adatalanyi bejelentésre indult vizsgálati eljárás volt. A vizsgálati eljárás eredményeként kiadott állásfoglalás kötelező erejében, nyomatékában nem egyenlő az Infotv. 56. § (1) bekezdése szerinti felszólítással. Az állásfoglalásban írtakat saját jogértelmezése szerint teljesíthette, az esetleges eltérő jogértelmezés miatt őt joghátrány nem érheti. Más tájékoztatást az állásfoglalás sem tartalmazott. Joggal vélhette, hogy az adatkezelési gyakorlatának általa jóhiszeműen foganatosított átalakítása az alperes részére elegendő, az eljárás vele szemben lezárt. Emellett, az Infotv. 60. §-a szerinti adatvédelmi hatósági eljárás megindításáról az alperesnek az Infotv. 58. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja szerinti 30 napos határidő alatt kellett volna döntenie, és őt értesítenie – a törvényi határidő jelentős túllépésével megindított hatósági eljárás jogszabálysértő. Emellett az alperes – meglátása szerint ugyancsak jogszabálysértő módon – visszamenőlegesen vizsgálódott. Hangoztatta, hogy a vizsgálati eljárás mint előzmény, a törvényi határidő megsértése miatt, eleve nem vehető figyelembe, de miután a vizsgálati eljárás megindítását megalapozó adatalanyi bejelentés is csak 2013. január 21-én történt, e napot megelőző időszakra az alperes semmiképp sem terjesztheti ki vizsgálatát, az alperes a hatósági eljárásban kizárólag a 2015. március 9-én fennálló és tapasztalható állapotot vehette volna figyelembe.

Anyagi jogi szempontból sem tartotta elfogadhatónak a döntést, álláspontja szerint a

honlapján mindenkor jól látható helyen elérhető „Adatvédelmi nyilatkozatból” és ÁSZF-ből a regisztráló adatalányok előzetesen, kellő tájékoztatást kaptak. Az új „Adatvédelmi tájékoztató” kapcsán sérelmezte, hogy az alperes azt – a határozata szerint – nem vette figyelembe, azonban ennek ellenére mégis foglalkozott vele. Kifogásolta még, hogy az alperes a határozatában több helyen is hivatkozott az Alkotmánybíróság határozatára, az Adatvédelmi Munkacsoport véleményeire, mert azok egyike sem jogszabály, kötelező erővel nem bírnak.

A bíróság mértékét eltúlzottnak tartotta, nézete szerint az alperes nem tárta fel részletesen azon körülményeket, amelyek az adott összegű bírság kiszabásához vezettek. Hangsúlyozta, hogy az alperessel mindvégig együttműködött. Hivatkozott a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. §-ára.

A per második tárgyalásán előadta, hogy az alperesnek vizsgálnia kellett volna, miszerint kis- és középvállalkozásnak minősül, így bírságolására nem is, legfeljebb figyelmeztetésére kerülhetett volna sor.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Fenntartotta a határozatában foglaltakat, mert az álláspontja szerint minden tekintetben jogszerű.

A kereset – az alábbiak szerint – nem alapos.

A bíróság az alperesi közigazgatási határozatot a Pp. 324. § (2) bekezdés a) pontja alapján, a Pp. XX. fejezete szerinti eljárásban, a Pp. 339/A. §-a értelmében a meghozatalakor fennálló tények és alkalmazandó jogszabályok figyelembevételével, a Pp. 213. § (1) bekezdése és 215. §-a szerint a kereset és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló közigazgatási iratok, valamint a felek előadása és a becsatolt okirati bizonyítékok egybevetése alapján, a bizonyítékokat a maguk összességében értékelve és meggyőződése szerint elbírálva állapította meg.

Kiemeli a bíróság, hogy a közigazgatási határozat felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni (Pp. 330. § (2) bek.). A felperesek által megjelölt jogszabálysértés szabja meg a bíróság számára azokat a korlátokat, amelyek között a bíróság a közigazgatási határozatot felülvizsgálhatja. A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatának irányát tehát a felperesek által hivatkozott jogszabálysértés jelöli ki. A kereseti kérelemhez kötöttségről és a keresetváltoztatásról szóló 2/2011. (V. 9.) KK vélemény szerint a kereseti kérelemhez kötöttség elve közigazgatási perben is érvényesül; a bíróság csak a keresetlevélben megjelölt jogszabálysértést vizsgálhatja, kivéve, ha semmisségi okot észlel. A fentiekre figyelemmel, a Pp. 3. § (2) bekezdése szerinti kérelemhez kötöttség, és annak közelebbi meghatározása, a már hivatkozott Pp. 213. § (1) bekezdése és 215. §-a szerinti kereseti kérelemhez és ellenkérelemhez kötöttség az adott esetben azt jelenti, hogy a bíróságnak az alperesi határozat felülvizsgálatát – a jelen perben is – a kereseti kérelemben meghatározott körben kellett és lehetett elvégeznie.

Azt a perben az alperes sem vitatta – ez a határozatából is egyértelműen kiolvasható volt –, hogy a perbeli adatvédelmi hatósági eljárás előzménye az adatalanyi bejelentésre indult vizsgálati eljárás volt. Az Infotv. 52. § (2) bekezdése szerint a Hatóság vizsgálata nem minősül közigazgatási hatósági eljárásnak, arra a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól

szóló törvényt nem kell alkalmazni. Az idézett törvényi rendelkezésből következően a bíróság általánosságban egyetértett az alperes perbeli érvelésével abban, hogy az alperes hatósági eljárását megelőző vizsgálati eljárása kapcsán a jogalkotó nem biztosította a bíróság jogszerűségi felülvizsgálatának lehetőségét. Erre tekintettel a vizsgálati eljárást érintő kifogások alapvetően nem vezethettek az alperesi határozat hatályon kívül helyezésére: a bíróság nem tehet mérelegre a vizsgálati eljárással érintett időszakkal, az annak eredményeként kiadott állásfoglalással, kötelező erejével, nyomatékával, mikénti értelmezésével és teljesítésével kapcsolatos felperesi érveket.

Ugyanakkor kiemeli: a hatósági eljárás megindításának határidejére ezt a megállapítást – az alperesi állásponttal ellentétben – nem tudta vonatkoztatni, nem tartotta helytállónak azt az alperesi okfejtést, miszerint e határidő az alperes hatósági eljárásán kívüli, tehát a bíróság által felül nem vizsgálható eljárási cselekmények körébe tartozik. E határidőt ugyan a törvény valóban a vizsgálati eljárásra vonatkozó rendelkezések között szabályozza (Infotv. 58. §), azonban e határidő megtartása a hatósági eljáráshoz, annak – bíróság által nem vitatottan érdemben vizsgálható – jogszerűségéhez már szorosan kapcsolódik, azt befolyásolhatja. Elméletileg tehát a bíróság nem zárta ki, hogy e határidő túllépése az alperesi határozat hatályon kívül helyezéséhez vezessen, más kérdés, hogy a perbeli esetben a hatályon kívül helyezésre ténylegesen nem kerülhetett sor.

Az Infotv. 58. § (1) bekezdése szerint ha az 56. § szerinti felszólítás vagy ajánlás alapján a jogsérelem orvoslására, illetve a jogsérelem közvetlen veszélyének megszüntetésére nem került sor, a Hatóság az 56. § (2) bekezdése szerinti, illetve – ha ajánlás tételére került sor – az 56. § (4) bekezdése szerinti tájékoztatási határidő lejártát követő harminc napon belül dönt a szükséges további intézkedések megtételéről. A (2) bekezdés a) pontja szerint az (1) bekezdés szerinti esetben szükséges további intézkedésként a Hatóság a 60. §-ban foglaltak szerint adatvédelmi hatósági eljárást indíthat. A (3) bekezdés szerint az 56. § és az 57. § szerinti intézkedések eredményéről, illetve a (2) bekezdés szerinti további intézkedések megtételéről a Hatóság a bejelentőt értesíti. Az idézett törvényhelyek kapcsán kiemeli a bíróság, hogy az Infotv. az 58. § (1) bekezdésében megjelölt határidő megsértéséhez jogkövetkezményt (pl. jogvesztés) nem határoz meg, ezért azt ügyintézési határidőként lehet értékelni. Az ügyfelet a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 4. § (1) bekezdése szerint megilleti a tisztességes ügyintézéshez, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jog. Amennyiben a hatóság az adatvédelmi hatósági eljárását a részére megszabott határidőn túl indítja meg, a reá irányadó eljárási szabály megsértésével jár el. Jogszabálysértés megállapítása esetén pedig a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság a közigazgatási döntést hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a hatóságot új eljárásra kötelezi, kivéve, ha az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértése állapítható meg. Ebből következően az eljárási szabálysértés is alapul szolgálhat a határozat hatályon kívül helyezéséhez, ha maga az eljárási jogszabálysértés jelentős, és a döntés érdemére is kihat, s a bírósági eljárásban nem orvosolható. A Ket. 4. § (1) bekezdésében meghatározott tisztességes ügyintézéshez és a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jogot sértheti, ha a hatóság az ügyintézési határidőt túllépi, és ezzel az ügyféli jogok gyakorlását – például a jogszerű magatartás fennálltának, vagy vele szemben szankció alkalmazása törvényi akadályának bizonyítását – elnehezíti, vagy lehetetlenné teszi, mely esetekben az eljárási jogszabálysértés a döntés érdemére is kihat. Az eljárási jogszabálysértések ügy érdemére kiható jellegét – a

Kúria (Legfelsőbb Bíróság) 1/2011. (V. 9.) KK véleményében foglaltak szerint – a felperesnek kell állítania, és megfelelő módon bizonyítania, továbbá azt az eljáró bíróság a per egyéb adatai alapján értékeli és mérlegeli.

A perbeli esetben az Infotv. 58. § (1) bekezdésében megjelölt határidő megsértése kapcsán annak az ügy érdemére kiható jellegére valójában a felperes nem is hivatkozott, nem állította és nem bizonyította, hogy ügyféli jogait lényegesen csorbította volna a határidő túllépése. A felperes megfelelő tájékoztatást kapott, és lehetőséget bizonyítékainak előterjesztésére. Kiemeli még e körben a bíróság azt is, hogy bár a felperes a keresetében azt hangoztatta, miszerint „joggal vélhette, hogy az adatkezelési gyakorlatának általa jóhiszeműen foganatosított átalakítása az alperes részére elegendő, az eljárás vele szemben lezárt”, az alperes 2014. májusi – ismételt – felszólítására semmilyen módon nem reagált, miközben a felszólítás egyértelműen tartalmazta, hogy annak nemteljesítése, illetve az alperes tájékoztatásának elmaradása súlyos (bírság) következményekkel járhat. A bíróság a felperes hallgatását semmiképpen sem tudta a javára értékelni, és úgy tekinteni, hogy az ismételt felszólítás negligálását követően az adatvédelmi hatósági eljárás megindítása a felperest váratlanul érthette volna.

Nem vezethetett sikerre a felperes azon kifogása sem, mely az alperesi vizsgálódás „visszamenőlegességét”, az előzményi vizsgálati eljárás adatainak figyelembe vehetőségét támadta. Az Infotv. 71. § (2) bekezdése szerint ugyanis a Hatóság a vizsgálata során beszerzett adatokat hatósági eljárásában felhasználhatja. A törvény szövege nem tartalmaz megszorítást a vizsgálati eljárás során beszerzett adatok figyelembe vehetősége kapcsán, ebből következően ezek az adatok a hatósági eljárásban is felhasználhatóak, értékelhetőek voltak. Megjegyzi a bíróság, hogy a felperes e körben maga sem hivatkozott egyetlen konkrét jogszabályhely megsértésére sem, csupán általánosságban vitatta az alperes visszamenőleges vizsgálódása jogosságát.

A felperesi kereset az alperesi határozati döntés anyagi jogszerűségét sem tudta megdönteni. Az Infotv. 3. § 7. pontja szerint hozzájárulás: az érintett akaratának önkéntes és határozott kinyilvánítása, amely megfelelő tájékoztatáson alapul, és amellyel félreérthetetlen beleegyezését adja a rá vonatkozó személyes adat – teljes körű vagy egyes műveletekre kiterjedő – kezeléséhez. Az Infotv. 20. § (1) bekezdése szerint az érintettel az adatkezelés megkezdése előtt közölni kell, hogy az adatkezelés hozzájáruláson alapul vagy kötelező. A (2) bekezdés szerint az érintettet az adatkezelés megkezdése előtt egyértelműen és részletesen tájékoztatni kell az adatai kezelésével kapcsolatos minden tényről, így különösen az adatkezelés céljáról és jogalapjáról, az adatkezelésre és az adatfeldolgozásra jogosult személyéről, az adatkezelés időtartamáról, arról, ha az érintett személyes adatait az adatkezelő a 6. § (5) bekezdése alapján kezeli, illetve arról, hogy kik ismerhetik meg az adatokat. A tájékoztatásnak ki kell terjednie az érintett adatkezeléssel kapcsolatos jogaira és jogorvoslati lehetőségeire is. A felperes nem cáfolta, miközben a támadott határozat egyértelműen – a feltárt bizonyítékok részletes megjelölése mellett – tartalmazza, hogy a 2015 júniusáig terjedő időszakban a felperes a honlapján, sem az „Adatvédelmi nyilatkozat”, sem az ÁSZF alkalmazásával nem nyújtott az Infotv. 20. §-a szerint elfogadható tájékoztatást. Az adatkezelés célja, az adatfeldolgozó személye, az adatkezelő egyértelmű megnevezése, az adatkezelés időtartama, az érintettek jogai, jogérvényesítési lehetőségei mind olyan lényeges körülmények, melyekről adandó megfelelő tájékoztatás elmaradása súlyos jogsértés a felperes

részeről; csakúgy, mint hogy nem alkalmazott olyan megoldást, amellyel az érintettek az adatkezeléshez egyértelmű hozzájárulást adhattak volna.

Ami a felperes új „Adatvédelmi tájékoztatóját” illeti, annak kapcsán az alperes csupán annyit állapított meg, hogy alkalmazásával a felperes magatartása továbbra sem volt teljes körűen jogszerű, ugyanakkor azt részleteiben – a határozatban kifejtett okból, miután arra módja nem volt – nem vizsgálta. Kiemeli a bíróság, hogy az új „Adatvédelmi tájékoztató” alkalmazása a jogsértés korábbi megtörténtét – még ha azzal magatartása minden tekintetben jogszerű is lenne, amiről egyébként a perbeli esetben nem volt szó – nem teheti semmissé, emellett az alperes a határozatában a megváltoztatott felperesi gyakorlatot a bírságkiszabás kapcsán enyhítő körülményként vette figyelembe.

Tévesen kifogásolta a felperes az Alkotmánybíróság határozatának, az Adatvédelmi Munkacsoport véleményeinek figyelembe vételét is. Kétségtelen, hogy e határozat és vélemények nem minősülnek jogszabályoknak, de az is egyértelmű, hogy az alperes a határozatát nem is ezekre, hanem a határozatban pontosan megjelölt tételes jogi szabályokra alapította. Az Alkotmánybíróság és az Adatvédelmi Munkacsoport jogértelmezésének figyelembe vételét pedig az Infotv. rendelkezéseinek alkalmazása során semmilyen jogszabály nem tiltja.

Az Infotv. 61. § (1) bekezdés f) pontja szerint az adatvédelmi hatósági eljárásban hozott határozatában a Hatóság bírságot szabhat ki. A (3) bekezdés szerint az (1) bekezdés f) pontja szerint kiszabott bírság mértéke százezertől tízmillió forintig terjedhet. A (4) bekezdés szerint a Hatóság annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, illetve a bírság mértékének megállapításában az eset összes körülményeit – így különösen a jogsértéssel érintettek körének nagyságát, a jogsértés súlyát és a jogsértés ismétlődő jellegét – veszi figyelembe. A bírság kiszabásának indokoltsága és mértékének meghatározása során a hatóságnak mérlegelési jogköre van. Ez a jogkör az Infotv. 61. § (3) bekezdésében írt keretek között, a (4) bekezdésében meghatározott szempontok figyelembe vételével gyakorolható. Az alperes köteles e körben is döntésének indokát adni, a mérlegelésében szerepet játszó körülményekről, azok mikénti értékeléséről beszámolni, ezáltal biztosítani a mérlegelési jogkörében hozott határozatrész jogszerűségének kontrollálhatóságát, az érdemi bírósági felülvizsgálat lehetőségét.

A Pp. 339/B. §-a szerint mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. Ebből következően, ha a felperes által elkövetett jogsértés miatt kiszabott bírság indokoltságát, mértékét az alperes az Infotv. szerinti keretek között, az Infotv.-ben rögzített és az ügyben releváns, a bírságkiszabás során figyelembe jövő valamennyi alanyi és tárgyi tényezőt felderítve, és azokat helyesen: súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelve, okszerűen mérlegelve határozta meg, szem előtt tartva a szankcionálás speciál- és generálpreventív célját, vagyis az egyéni és az általános megelőzés szempontjait is, és mindezt a határozatában a kellő mértékben, megfelelően megindokolta, akkor a mérlegelési jogkörben hozott döntés jogszerű. Felülmérlegelésre, avagy méltányosság gyakorlására a bíróságnak a közigazgatási perben törvényes lehetősége nincs.

Az adott esetben a bíróság megállapította, hogy az alperes a határozatában az Infotv. 61. § (4)

bekezdése szerinti, releváns körülményeket a felperes vonatkozásában részletesen, teljes körűen, és helyesen vette számba, és azokat a súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte, okszerűen mérlegelte, és ennek indokairól a határozatában számot is adott. A bíróság kiszabása körében a felperes olyan konkrét körülményt, melyet a javára továbbmenően figyelembe kellett volna venni, vagy amelyet ellenkezőleg, a terhére nem lehetett volna értékelni, a perben nem jelölt meg.

A felperes által hivatkozott együttműködés kapcsán kiemeli a bíróság, hogy az adatszolgáltatás nem tekinthető a jogkövető magatartást előíró törvényi kötelezettségen túlmutató mértékű olyan enyhítő körülménynek, amely önmagában enyhébb szankció kiszabását vonná maga után, enyhítő hatású lehet ugyanakkor az olyan mértékű közreműködés, amely a jogsértés felderítésének eredményességét szolgálta (vö. Fővárosi Ítélet tábla 2.Kf.27.057/2008/15. szám). Ilyen, az általánosan elvárt jogkövető magatartáson túli többlet-magatartás a felperes esetében nem volt tapasztalható, különös tekintettel arra is, hogy amint arra a bíróság már korábban utalt, a felperes az alperes 2014. májusi – ismételt – felszólítására egyáltalán nem reagált. Az új „Adatvédelmi tájékoztató” alkalmazását pedig az alperes a határozatából kiolvashatóan már maga is a felperes javára vette figyelembe.

Az értékelhető összes tényezőt szem előtt tartva pedig a bíróság úgy ítélte meg, hogy a felperessel szemben kiszabott – a törvényi keretben inkább alul elhelyezkedő – bírság mértéke eltúlzottnak nem tekinthető, a törvényes speciál- és generálpreventív célokkal arányban áll, azok eléréséhez szükséges és egyben elégséges is.

A Pp. 335/A. § (1) bekezdése szerint a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson [141. § (1) bek.] változtathatja meg. Azzal a felperesi kifogással, hogy „az alperesnek vizsgálnia kellett volna, miszerint kis- és középvállalkozásnak minősül, így bírságolására nem is, legfeljebb figyelmeztetésére kerülhetett volna sor”, a bíróság ezért érdemben nem foglalkozhatott, hiszen a per első tárgyalásának befejezéséig a felperes a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény (Kkv tv.) 12/A. §-a kapcsán nem hivatkozott jogszabálysértésre, azt először csak a per második tárgyalásán említette.

A felülvizsgálni kért közigazgatási határozat a keresetben megjelölt körben, az ügy érdemét érintően nem bizonyult jogszabálysértőnek, ezért a bíróság a felperes keresetét a Pp. 339. § (1) bekezdése alapján elutasította.

Az alperes költségeinek megfizetésére a felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles. A bíróság a perköltség összegét a Pp. 75. § (1) és (2) bekezdései, valamint 79. § (1) bekezdése alapján, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben (a továbbiakban: IM rendelet) foglaltakra is figyelemmel határozta meg, szem előtt tartva a jogvita bonyolultságát, a képviselő szakmai nehézségét, továbbá az előkészítő munka (beadványok elkészítése), illetve a tárgyaláson való megjelenés és nyilatkozattétel időigényét is (IM rendelet 3. § (3) és (6) bek.).

A felperes a keresetlevelén – az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési joga ellenére – 30.000 (azaz harmincezer) forintot illetékbélyegben lerótt, ezért a bíróságnak az Itv. 43. § (3)

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
5.K.30.137/2016/5.

9

bekezdésében meghatározott mértékű kereseti illeték viseléséről nem kellett rendelkeznie.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése kizárja.

Budapest, 2016. július 1.

dr. Remes Gábor s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Székelyi Csaba

